

روش سیاسی امام (ع)

سیاست حضرت شیوه ی خاص خود را داشت...

سیاست حضرت شیوه ی خاص خود را داشت :

1. حضرت بر پیروی از راه و روش اهل بیت تأکید داشت؛ چرا که روش سیاسی و راه آشکار آن ها مبنی بر دوری کردن از ظلم و تنقیر و بی زاری از ظالمان است. حضرت بر اهمیت رعایت این اصل از سوی شیعیان و دوستان سخت می گرفت و همکاری با حکومت عباسی را حرام فرموده بود. نحوه ی برخورد حضرت(ع) با صفوان جمل کاشف از دقت عمل امام(ع) در مورد تربیت سیاسی شیعیان و در حقیقت شاهدهی روشن بر این ادعا است. حضرت وی را سرزنش کرد؛ چرا که او شتران خود را به هارون کرایه می داد. امام(ع) به او فرمود: ای صفوان هرچیزی از تو صادر می شود نیکو و زیبا است، مگر یک چیز ؛ زمانی که صفوان بیشتر سؤال کرد، امام(ع) به او فرمود: کرایه دادن شتران به هارون الرشید. پس از این گفت و گو صفوان شترانش را فروخت.
2. امام(ع) به خاطر محافظت از مکتب شیعه بر تقیه کردن در آن زمان سفارش و تأکید نمود. محمد بن خلا در این باره می گوید: از ابوالحسن موسی کاظم (ع) در مورد قیام کردن برای ولایت سؤال کردم، حضرت فرمود: ابوجعفر در این مورد فرمود: تقیه کردن، آیین من و آیین پدران من است، و هرکس که تقیه ندارد، ایمان ندارد..
3. امام(ع) از طریق اصحاب و یارانش در دستگاه حکومت جایی پیدا کرده بود، چرا که اصحاب امام(ع) موقعیت های سیاسی مهمی در حکومت عباسی به دست آورده بودند، امام(ع) همواره با آن ها در مورد همکاری و برآوردن نیازها و حوایج مؤمنان شرط می کرد. از شیعیانی که در دستگاه حکومت عباسی بودند، می توان به: علی بن یقطین ، حفص بن غیاث کوفی که امر قضاوت را در دست گرفته بود، اشاره کرد و فضل بن سلیمان نیز کاتب منصور، مهدی و محمد بن اسماعیل بود. همچنان که در پست وزارت و والی نیز قرار گرفت. حسن بن راشد وزیر مهدی، هادی و رشید بود. و حال آن که افراد یاد شده از یاران و راویان حدیث امام کاظم (ع) به شمار می آیند.